

Arrest

nr. 199 144 van 2 februari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 september 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juli 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 25 oktober 2012 een vijfde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), waarbij medische aandoening in hoofde van verzoekster worden aangehaald.

1.2. Deze aanvraag van 25 oktober 2012 wordt op 7 januari 2013 onontvankelijk verklaard.

1.3. Op 21 mei 2014 dienen verzoekers een achtste aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 11 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag van 21 mei 2014 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.05.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

P.S.

J.A.

+ kinderen:

P.A.

P.M.

nationaliteit: Armenië

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 07.01.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 25.10.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. (zie bevestiging arts dd. 08.07.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 07.01.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers halen in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het middel wordt toegelicht als volgt:

“1.

In de bestreden beslissing wordt de aanvraag van verzoekers in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet als onontvankelijk beschouwd. Als enige rechtsgrond verwijst de bevoegde overheid naar artikel 9ter, § 3, 5° Vreemdelingenwet.

Dit wetsartikel stelt als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5°

in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Zich baserend op dit artikel, verwijst de bevoegde overheid ernaar dat mevrouw Arpine Javahiryen een standaard medisch getuigschrift heeft neergelegd waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is gebleven ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag:

*“Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. (zie bevestiging arts d. 08.07.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”
(eigen accentuering)*

Het voorgelegde medische getuigschrift van mevrouw Arpine Javahiryen zou derhalve slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van haar bevestigen.

Dit betekent volgende de bevoegde overheid dat de medische situatie van mevrouw Arpine Javahiryen identiek is gebleven .

2.

Deze bewering stemt niet overeen met de feitelijke gegevens.

Deze vaststelling kan eenvoudig worden gemaakt door het standaard medisch getuigschrift te vergelijken dat werd ingediend bij haar vorige aanvraag van 13 januari 2014 (stuk 4) en haar aanvraag van 21 mei 2014 (stuk 4) op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Beide medische attesten werden opgesteld door de behandelende geneesheer van mevrouw A.J.: dokter G.B. (...). Mevrouw A.J. is reeds gedurende lange tijd in behandeling bij dokter B voor haar medische problematiek.

De medische toestand van mevrouw A.J. was ernstig toen het vorige standaard medisch getuigschrift werd opgesteld door dokter B op 20 december 2013 (stuk 3).

Alle bevindingen (voorgeschiedenis, diagnose, etc) werden opgenomen en weerspiegelden de toestand van mevrouw A.J. op datum van het standaard medisch getuigschrift.

Dit was de toestand van mevrouw A.J. op datum van 20 december 2013.

De ziekte van mevrouw A.J. evolueert echter doorheen de tijd.

Dit geldt zowel in positieve zin (door de voorgeschreven medicatie en de behandeling door dokter Beckers) als in negatieve zin (achteruitgang van de medische situatie van mevrouw A.J.).

3.

De toestand zoals omschreven in het standaard medisch getuigschrift van 28 april 2014 (stuk 4) laat een duidelijke evolutie blijken in de toestand van mevrouw A.J.

Net deze evolutie maakt dat de gezondheidstoestand van mevrouw A.J. niet identiek of ongewijzigd is gebleven.

Net hierom zijn beide voorgebrachte medische getuigschriften dan ook niet gelijk en behoeven zij een eigen beoordeling.

Het verschil (en derhalve de evolutie van de ziekte) kan worden vastgesteld uit de lezing van beide attesten (stuk 3 en 4).

4.

Mevrouw A.J. heeft een ernstige vorm van depressie, gevoed door angst en paniekaanvallen.

Zij raakte zwanger. De zwangerschap van verzoekster was een groot lichtpunt in haar leven, dat hierdoor opnieuw zin kreeg. Zij kon hierdoor opnieuw de kracht vinden om haar toestand onder controle te krijgen.

Mevrouw A.J. vond in haar zwangerschap de vreugde en de kracht om de strijd aan te gaan tegen haar (mentale) ziekte.

Enorm groot was de teleurstelling toen er complicaties werden vastgesteld bij haar zwangerschap.

Deze complicaties hebben er uiteindelijk toe aanleiding gegeven dat mevrouw A.J. een miskraam had in januari 2014 (zie de medische voorgeschiedenis zoals vermeld op het standaard medisch attest, stuk 3).

De toestand van verzoekster ging hierdoor fel achteruit.

5.

Bovenvermelde (medische) voorgeschiedenis had een belangrijke impact op het leven van verzoekster.

Hiervan werd melding gemaakt op het standaard medisch attest van 28 april 2014, ingediend op 21 mei 2014.

Voor het maken van deze vaststelling volstaat de eenvoudige lezing hiervan, zonder dat men medisch geschoold moet zijn.

Uit deze feitelijke vaststelling blijkt dat de bevoegde overheid ten onrechte heeft geoordeeld dat gezondheidstoestand van mevrouw A.J. ongewijzigd of identiek is gebleven.

6.

Gelet op bovenstaande elementen, volstaat de aangehaalde rechtsgrond geenszins om de bestreden beslissing te schragen.

Ten onrechte werd in de bestreden beslissing geoordeeld dat de gezondheidstoestand van mevrouw A.J. ongewijzigd of identiek is gebleven.

De bevoegde overheid schendt derhalve artikel 9ter Vreemdelingenwet en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Derhalve dient het middel als gegrond te worden beschouwd..”

3.2. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de dor het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301)

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingediend.

3.4. De determinerende motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Op 07.01.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 25.10.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. (zie bevestiging arts dd. 08.07.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 07.01.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene.”

Aldus blijkt dat de gemachtigde is overgegaan tot een vergelijking van elementen voorgelegd in het kader van de voorafgaande aanvraag van 25 oktober 2012 met de elementen voorgelegd in het kader van de navolgende aanvraag van 21 mei 2014. Hij heeft daarbij het advies gevraagd van de arts-adviseur die op 8 juli 2014 het volgende meedeelde:

*“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 21.05.2014 en 25.10.2012 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 21/5/2014 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor, opgesteld door dr. B. op 28/4/2014
Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9 ter aanvraag d.d. 25/10/2012.
Op het SMG d.d. 28/4/2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”*

3.5. Verzoekers zijn van oordeel dat de gemachtigde ten onrechte heeft geoordeeld dat de gezondheidssituatie van verzoekster ongewijzigd of identiek is gebleven daar dit niet overeenstemt met de feitelijke gegevens.

De Raad dient echter vast te stellen dat verzoekers zelf een vergelijking maken tussen de standaard medische getuigschriften die werden ingediend ter ondersteuning van aanvraag 25 oktober 2012 en deze die werden ingediend ter ondersteuning van de aanvraag van 21 mei 2014, waarbij zij poneren dat de aandoening van verzoekster evolueert doorheen de tijd en dat deze evolutie duidelijk blijkt uit het standaard medische getuigschrift van 28 april 2014 dat werd voorgelegd in het kader van de aanvraag van 21 mei 2014. Volgens verzoekers kan men deze vaststelling maken *“zonder dat men medisch geschoold moet zijn”*.

Vooreerst merkt de Raad op dat nergens wordt gesteld dat het een identieke gezondheidstoestand betreft, maar wel dat deze ongewijzigd is ten aanzien van de eerdere aanvraag. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers een algemeen en vaag betoog hanteren zonder concreet aan te geven waaruit de wijziging in gezondheidstoestand zou bestaan en zonder dit te verbinden aan een duidelijke vermelding in het standaard medische getuigschrift van 28 april 2014 waarbij de behandelende ambtenaar-geneesheer gewag zou maken van een verergering van de gezondheidstoestand.

In zoverre verzoekers beweren dat de duidelijke evolutie in de gezondheidstoestand van verzoekster verband houdt met de miskraam en dat hiervan melding werd gemaakt in het standaard medisch getuigschrift van 28 april 2014, stelt de Raad vast dat enkel bij het onderdeel *“A/ Medische voorgeschiedenis”* een miskraam zonder meer wordt vermeld, en niet in het onderdeel *“B/ Diagnose”*. Het betoog van verzoekers doet dus geen afbreuk doen aan de vaststelling van de arts-adviseur dat *“geen enkele nieuwe diagnose [wordt] gesteld voor betrokkene”*.

Ten slotte benadrukt de Raad dat verzoekers met een zelf gemaakte vergelijking van de ingediende standaard medische getuigschriften zonder in te gaan op de in de bestreden beslissing vermelde *“bevestiging arts dd. 08.07.2014 (in bijgevoegde gesloten omslag)”* dat de gezondheidstoestand van verzoekster ongewijzigd is gebleven en er voor haar geen enkele nieuwe diagnose werd gesteld, de bestreden beslissing niet aan het wankelen kunnen brengen. Het onderzoek en de beoordeling van de medische attesten waarop de aanvraag is gesteund, werden in casu aan de art-adviseur overgelaten aangezien het een appreciatie van medische elementen betreft. De zuivere opinie van niet-medisch geschoolden dat de diagnoses en voorgeschreven medicatie verschillend zijn kan het oordeel van een arts niet onderuit halen.

3.6. Verzoekers tonen met hun betoog niet aan dat de gemachtigde bij het treffen van de bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld, op

grond daarvan kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen of artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft miskend.

Het enige middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES